

Petr a kouzelná nitka...

„Když jsem byl malý chlapec, můj otec mi s oblibou čítával pohádku, která se jmenovala Petr a kouzelná nitka. Petr byl živý malý chlapec, kterého měl každý rád – jeho rodiče, přátelé i učitelé. **Měl ale jeden nedostatek.**

Petr nedokázal žít v přítomnosti, nenaučil se užívat si života. Když byl ve škole, snil o tom, aby už byl venku a mohl si hrát. Když byl venku a hrál si, snil o svých letních prázdninách. Neustále byl zasněný, neustále chtěl být někde jinde, a nikdy se proto nedokázal radovat z krásných chvil, které provázely jeho život.

Jednoho rána se Petr procházel v lese nedaleko od domova. Padla na něj únava, a tak si sedl pod strom a zdříml si. Po několika minutách spánku zaslechl, jak někdo volá jeho jméno: **„Petře, Petře!“** ozýval se pronikavý hlas někde vysoko. Pomalu otevřel oči a s ohromením hleděl **na prazvláštní ženu, která stála nad ním.** Muselo jí být přes sto let a její bílé vlasy jí zakrývaly záda jako deka. Ve vrásčité ruce držela kouzelnou kuličku, v jejímž středu byl otvor a z něj visela dlouhá, zlatá šňůrka.

„Petře,“ pronesla ona stará žena, **„tohle je nitka tvého života. Jestliže za ni trošku zatáhneš, hodina ti uplyne jako vteřina. Pokud zatáhneš o něco víc, za minutu ti uběhnou celé dny. A pokud zatáhneš ze všech sil, za pár dní uběhnou měsíce**

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

a roky.‘ Petrovi se kulička velice zalíbila. ‚Můžu si ji nechat?‘ zeptal se. Stařena se rychle sehnula a chlapci dala kuličku do ruky.

Druhý den seděl Petr ve škole a nudil se. Náhle si vzpomněl na svoji novou hračku. **Zatáhl trošku za šňůrku a naráz byl jako kouzlem doma a hrál si na zahradě.** Teď si teprve uvědomil, jakou má ona kouzelná nitka moc. Brzy jej přestalo bavit být malým školákem. Chtěl se stát starším chlapcem a vyzkoušet si, co by všechno mohl prožít. Vytáhl znovu kuličku a zatáhl za šňůrku.

Naráz z něj byl **mladý jinoch a měl krásnou přítelkyni Elisu.** Nicméně pořád nebyl spokojen, neboť se nikdy nenaučil užívat si přítomné chvíle a malých zázraků každodenního života.

Začal tedy snít o tom, jaké to bude, **až bude dospělý.** Znovu zatáhl za nitku a během vteřiny uplynulo mnoho let. **Nyní z něj byl muž středního věku, Elisa byla jeho manželkou a dům byl plný jejich dětí.** Ale Petr si povšiml i něčeho jiného. Jeho kdysi černé vlasy byly nyní protkány stříbrnými nitkami a jeho mladistvá matka, kterou tolik miloval, zestárla a zchřadla. Ale ani nyní se Petr nedokázal radovat z přítomného okamžiku a žít právě teď. Ještě jednou tedy zatáhl za šňůrku a čekal, co se stane.

Stal se z něj devadesátiletý stařec, jeho husté černé vlasy zbělely jako sníh a jeho krásná žena Elisa již byla několik let po smrti. Jejich děti opustily domov a žily vlastním životem.

A v tu chvíli, poprvé za celý život, si Petr uvědomil, že se nikdy nenaučil zastavit a vychutnat si kouzla přítomné chvíle. Nikdy si nenašel čas a nešel s dětmi na ryby, nebo nevzal svou ženu Elisou na večerní procházku při úplňku. Nikdy nezasadil strom nebo nepřečetl ani jednu z těch nádherných knih, které čítávala jeho matka. Místo toho proběhl životem bez zastavení, aniž jen zahlédl, co všechno dobrého na něj po cestě čekalo.

Když si to uvědomil, velmi jej to rozesmutnilo. Vyšel z domu ven a šel do lesa, do stejného lesa, ve kterém se procházel jako malý chlapec. Když do onoho lesa vešel, všiml si, že malé doušky, které byly semenáčky, když byl malým chlapcem, se nyní proměnily ve vzrostlé stromy a ze samotného lesa se stal nádherný kus přírody. Ulehl na trávu pod strom a upadl do hlubokého spánku.

Netrvalo dlouho a uslyšel, jak někdo volá jeho jméno. Vzhlédl a s úžasem spatřil, že to není nikdo jiný než ona stařena, která mu kdysi darovala onu kouzelnou kuličku se zlatou šňůrkou. Zeptala se jej: **„Jak se ti můj dárek líbil?“** Petr neváhal a odpověděl podle pravdy. **„Nejprve se mi líbil, ale nyní ho nenávidím.“** Celý život mi utekl mezi prsty a já jsem neměl příležitost si jej užít. Jistě, potkaly by mne i chvíle zármutku, ale já jsem si neužil ani radosti. Cítím se uvnitř velice prázdný, neboť jsem promrhal dar prožít si svůj život.

„Jsi velmi nevděčný,“ řekla ona stará žena. „Ale i přesto ti splním jedno poslední přání.“ Petr se na moment zamyslel a poté spěšně odpověděl: **„Chci se tedy stát znovu malým chlapcem“**

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

a začít znovu.‘ Poté znovu upadl do hlubokého spánku a za chvíli znovu uslyšel, jak kdosi volá jeho jméno. ‚Kdo to tentokrát může být?’ podivil se pro sebe. Když otevřel oči, spatřil, jak vedle jeho postele stojí jeho matka. Vypadala mladistvě a vyzařovalo z ní zdraví. Petr si uvědomil, že ona stařena z lesa mu opravdu splnila i jeho poslední přání a on se mohl znovu vrátit na začátek svého života.

Ponaučení

‚Pospěš si Petře, vstávej, nebo přijdeš pozdě do školy,‘ říkala Petrovi jeho matka.

Petr vyskočil z postele a od onoho rána začal žít život naplno. Žil životem plným drobných radostí, vítězství a potěšení. A to se mu podařilo jen proto, že přestal obětovat přítomnost snům o vzdálené budoucnosti. Naučil se, jak žít nyní a teď.“

Robin S. Sharma

Mnich, který prodal své Ferrari